

PATENTBESVÄRSRÄTTENS DOM

meddelad i Stockholm den 26 september 2014

Klagande

Mon.Zon Development AB, 556669-1738

Fänagatan 5-7, 511 69 Sätilla

Ombud: Natalie Ljungdahl

Valea AB, Lindholmspiren 5, 417 56 Göteborg

SAKEN

Patent på "Tillfällig lokal"

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Patent- och registreringsverkets (PRV) beslut den 16 februari 2012
att avslå patentansökan nr 1000387-9, se bilaga 1

DOMSLUT

Patentbesvärsrätten upphäver det överklagade beslutet och visar
ansökan åter till PRV för fortsatt handläggning.

EE

Postadress	Besöksadress	Telefon	Fax	Org.nr
Box 24160	Karlavägen 108	08-450 39 00	08-783 76 37	202100-3971
104 51 Stockholm				

REDOGÖRELSE FÖR SAKEN OCH FRAMSTÄLLT YRKANDE M.M.

Sedan Mon.Zon Development AB (Mon.Zon) ansökt om patent på en uppfinning som i svensk översättning benämns ”tillfällig lokal” avslog PRV genom det överklagade beslutet patentansökan. Som skäl för beslutet anförde PRV att uppfinningen saknar uppfinningshöjd i förhållande till teknik känd genom EP 0106920 A1 (D1).

Uppfinningen

Av den till grundhandlingarna hörande beskrivningen framgår bl.a. följande vad avser uppfinningens område, bakgrund och ändamål.

Täckande konstruktioner såsom tillfälliga lagerlokaler osv. utgörs vanligtvis av en balkkonstruktion till vilken flexibla paneler fästs för att bilda ett skyddande tak och eventuellt en eller flera sidoväggar. Panelerna är vanligen tunna materialark och har låg bärighet. Ett särskilt problem uppstår när man använder sådana tillfälliga konstruktioner i vinterförhållanden, när stora massor av snö och is kan samlas på taket av den täckande konstruktionen och orsaka att takpanelerna bryts och den bärande balkstrukturen kollapsar.

Uppfinningen avser en täckande struktur som avsevärt eliminerar problemen kopplade till täckande strukturer av liknande typ som beskrivs i tidigare känd teknik. Den uppfunna täckande strukturen är lätt att montera och demontera, ger en stabil och helt vattentät struktur med låg vindprofil och gör att snön lätt kan avlägsnas från den täckande strukturens tak.

Den täckande strukturen enligt uppfinningen innefattar åtminstone två taksektioner där varje sektion har en ovasida och en undersida och åtminstone två ramsektioner som har en yttre sida och en inre sida, där ramsektionerna stödjer taksektionerna, samt skyddande paneler som har parallella sidokanter förbundna mellan taksektionerna vid nämnda ovasidor. Den täckande strukturen innefattar vidare skyddande paneler förbundna mellan taksektionerna vid nämnda undersidor.

Den täckande strukturen har således ett tak som stöds av åtminstone två sidoväggar, där taket utgörs av taksektionerna och de skyddande panelerna förbundna mellan taksektionerna vid både ovansidorna och undersidorna av taksektionerna. Taket är en tvålagerstruktur med en övre och en undre yta som bildas av de skyddande panelerna anordnade på ovansidan respektive undersidan av taksektionerna så att ett mellanrum bildas mellan den övre och undre ytan. Dubbellagerkonstruktionen hos den täckande strukturen möjliggör enkelt avlägsnande av snö och is från taket genom att värme tillförs i mellanrummet mellan den övre och undre ytan. Värmen kan tillföras antingen med varm luft som cirkulerar i mellanrummet, eller genom någon annan metod som är känd inom teknikområdet. Mellanrummet kan fyllas med luft eller med ett material som har förmåga att transportera eller lagra värme.

Yrkande

Mon.Zon har i Patentbesvärslätten vidhållit patentansökan med oförändrade patentkrav. Lydelsen av det enda självständiga patentkravet, patentkrav 1, framgår av det överklagade beslutet, bilaga 1.

Grund

Bolaget har till grund för sin talan anfört att uppfinningen har uppfinningshöjd, dvs. att den väsentligen skiljer sig från känd teknik.

Utveckling av talan

D1 beskriver en skärmtaksstruktur bestående av förbindande balksektioner, som bärs upp av kolonner, och en tubformad takpanel. Balksektionerna innefattar öppna kanaler i vilka takpanelens kanter dras in utmed längdaxeln och skapar på så sätt en täckande konstruktion. Takpanelen är ett sammanhängande ihåligt ärmliknande loopformigt stycke som har två sidoväggar, ett övre yttre skikt och ett undre inre skikt. Den loopformiga takpanelen förbinds till balksektionerna på fyra ställen, två ställen till varje balksektion. Fig. 3 i D1 visar rektangulära hörnband 23

som är förbundna inuti takpanelen och hålls på plats i balksektionernas öppna kanaler.

I det överklagade beslutet anförs att D1 visar en tvåskiktstakstruktur där duken utgör en sammanhängande panel och att om ett snitt läggs i duken på varje sidovägg kommer tvåskiktstakstrukturen att utgöras av två skilda paneler vilket är i enlighet med föreliggande uppfinning.

Denna åsikt delas inte. Ett av syftena med tekniken enligt D1 är att tillhandahålla en tät takstruktur med ett övre yttre skikt och ett undre inre skikt, som möjliggör kontroll av klimatet inuti takstrukturen samt inuti byggnaden. Detta syfte uppnås genom att tillhandahålla ett sammanhängande ihåligt, ärmliknande och loopformigt stycke som innefattar hörnband som i sin tur hålls inuti balksektioner genom att hörnbanden skjuts in i balksektionernas öppna kanaler. På så sätt skapas en sluten struktur för luftcirkulation där det är möjligt att kontrollera tryck, temperatur och fuktighet av den luft som cirkulerar inuti strukturen. En av nackdelarna med den sammanhängande loopformiga takpanelen i D1 är att den har en stor totalyta och totalvikt, och kräver att alla fyra förbindelsepunkterna samtidigt skjuts in i balksektionernas öppna kanaler.

Syftet med uppfinningen är att tillhandahålla en täckande struktur som lätt kan monteras och demonteras, som kan fästas till och avlägsnas från en redan befintlig konstruktion och som möjliggör klimatkontroll inuti takstrukturen. Detta uppnås genom att de första övre skyddande panelerna och de andra undre skyddande panelerna är separata stycken som kan anslutas till och avlägsnas från konstruktionen oberoende av varandra. På så sätt underlättas hanteringen av de skyddande panelerna av föreliggande uppfinning, samtidigt som det fortfarande är möjligt att kontrollera klimatet inuti takstrukturen.

Fackmannen som söker en lösning för att tillhandahålla en takstruktur som är lätt att montera och demontera, som kan fästas till och avlägsnas från en redan befintlig konstruktion och som möjliggör klimatkontroll inuti takstrukturen skulle inte utgå från D1, eftersom problemet med

monteringen av takstrukturen inte ens är definierat i D1.

Även med D1 som utgångspunkt skulle fackmannen inte komma till den lösning som uppfinningen beskriver, nämligen att de första övre skyddande panelerna och de andra undre skyddande panelerna är separata stycken som kan anslutas till och avlägsnas från konstruktionen oberoende av varandra, eftersom takpanelen enligt D1 måste vara ett sammanhängande stycke för att möjliggöra klimatkontroll inuti takpanelen. D1 visar bort från den lösning som föreslås i det överklagade beslutet, det vill säga att lägga ett snitt i varje sidovägg av det ihåliga, ärmliknande och loopformiga stycket som takduken enligt D1 utgörs av i syfte att åstadkomma två skilda paneler. Fackmannen som känner till D1 skulle inte betrakta en sådan lösning som ett möjligt alternativ, eftersom om duken enligt D1 snittas förlorar den sin funktion så som den beskrivs i D1. Om snitten läggs så som föreslås i beslutet kommer kontrollen av klimatet inuti takstrukturen inte längre vara möjlig. Uppfinningen måste således anses ha uppfinningshöjd.

DOMSKÅL

D1 beskriver ett taksystem för en byggnadsstruktur. Taksystemet har en eller flera paneler som är tubformade och bildade av ett extruderat eller vävt, flexibelt, tätt, ärmliknande och kontinuerligt material anordnat på rulle. Det kontinuerliga materialet kan kapas till lämplig längd på plats och monteras på byggnadsstrukturen utan behov av att sy och täta sömmar. Den tubformade panelen, som är ihålig och öppen i sina ändar, har två sidoväggar, ett toppskikt och ett bottenkikt och är vid sina sidoväggar monterbar mellan balkar anordnade på pelare hos byggnadsstrukturen. Vid var ände hos panelerna är förgreningsrör anordnade till bildande av ett slutet luftkretssystem som innefattar medel för att reglera tryck, temperatur och fuktighet.

I D1 beskrivs olika utföringsformer för att medge montering av en panel mellan två balkar i byggnadsstrukturen. Vidare förs ett resonemang i D1 om problem som finns med tidigare känd teknik vad avser t.ex. att den tidigare tekniken behövde stabiliseras för att klara extra belastning från snö.

D1 hänför sig till ett sådant teknikområde och sådana problemställningar som till stor del motsvarar vad som anges i patentansökans beskrivning.

Den uppfunna täckande strukturen enligt patentkrav 1 skiljer sig från tekniken enligt D1 genom att uppfinningen har första skyddande paneler förbundna mellan och vid taksektionernas ovansidor och andra skyddande paneler, avskilda från de första skyddande panelerna, förbundna mellan och vid taksektionernas undersidor.

Enligt uppfinningen används således övre och undre paneler för att skapa ett utrymme där luft kan cirkulera medan enligt D1 ett motsvarande utrymme skapas genom att använda en panel som är tubformad.

Mot bakgrund av vad som kan utläsas av beskrivningen och vad Mon.Zon anfört i Patentbesvärsträtten får fackmannen, med hänsyn till känd teknik, anses vara ställd inför problemet att åstadkomma en täckande struktur vars konstruktion bidrar till att den täckande strukturens taksystem på ett alternativt sätt blir lätt att montera och demontera.

Det framstår som grundläggande för tekniken enligt D1 att panelen ska vara tubformad och samtliga utföringsformer i beskrivning och patentkrav utgår från detta förhållande. Av D1 framgår inte att den tubformade panelen skulle kunna vara annat än sammanhängande i omkretsled och tät. Fackmannen får därför, enligt Patentbesvärsträttens mening, inte sådan ledning av D1 eller av sina allmänna kunskaper att denne skulle modifiera den tubformiga panelen på sådant sätt att den delas upp i en separat övre och undre del. En sådan modifiering skulle gå emot de strävanden som framgår av D1.

D1 kan inte heller anses ge fackmannen sådan ledning att denne, tillsammans med sina allmänna kunskaper, skulle modifiera den kända tekniken enligt D1 på något annat sätt som gör att den skulle falla inom ramen för vad som begärs skyddat enligt patentkrav 1.

Uppfinningen enligt patentkrav 1 skiljer sig således väsentligen från tekniken enligt D1.

Vid denna bedömning ska överklagandet bifallas och ansökan visas åter till PRV för fortsatt handläggning.

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE, se bilaga 2 (Formulär A)

I avgörandet har deltagit patenträttsråden Stefan Svahn, ordförande, och Anders Brinkman, referent, samt adjungerade ledamoten Felisa Krzyzanski. Enhälligt.